

ZÖLD gazdaság kérdőjelekkel

Március végi hír:

„Az Európai Unió csütörtökön (márc. 30.) ideiglenes megállapodásra jutott a megújuló energiaforrásokra vonatkozó célkitűzésekről. A legfontosabb az éghajlatváltozás és az orosz fosszilis tüzelőanyagoktól való függőség elleni küzdelem kiterjesztése.

Az Európai Parlament és az Európai Tanács megállapodott abban, hogy 2030-ra az EU mind a 27 országa kötelezettséget vállal arra, hogy energiájának 42,5 százalékát megújuló forrásokból, például szél- és napenergiából szerzi be.”

Értelmetlen, az európai népek (emberek!) érdekeit nem szolgáló célkitűzés. Szegény Európa!

Meg lehetne csinálni, csak óriási ostobaság lenne, amit e honlapon már olyan sokszor igazoltunk. Az egyenkötelezettség már önmagában is őrülség a soktekintetben eltérő országok számára. Ezek után éppen aktuális **Klaus H. Richardt** cikke¹:

Zöld terv piacgazdaság helyett – szegénység mindenkinek?

Postázta: [AR Goehring](#) | 2023. március 30. | [Energia](#) | [0](#) |

1

Klaus H. Richardt: Grüner Plan statt Marktwirtschaft – Armut für Alle? EIKE, Mrz. 30. 2023

1956. 01. 05 Konrad Adenauer szövetségi kancellár érdeklődéssel olvassa a könyvet, amelyet Prof. Erhard szövetségi gazdasági miniszter adott át neki születésnap ajándékként.
Szerző: Bundesarchiv, B 145 Bild-F004214-0033 / CC-BY-SA 3.0, CC BY-SA 3.0 de,
<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=5448681>

Írta: Klaus H. Richardt

Robert Habeck dühös az új éghajlatvédelmi törvénye egyes részeinek közzététele miatt, amely Baden-Württembergben már 2023.2.1. óta törvény (Klima-Gesetz in BaWü: Gyors megoldás súlyos következményekkel - epochtimes.de). Ez és Habeck új törvényjavaslata pontosan összhangban van azzal, amit a Szövetségi Gazdasági és Klímavédelmi Minisztérium (BMWK) a "Szociális piacgazdaság vezérelvei" című dokumentumában ír (idézet a bevezetőből):

*„A szociális piacgazdaság szabad, nyitott és szolidáris társadalmunk alapja. A szociális piacgazdaság központi gondolata a gazdaság szabadságának és a működő versenynek a védelme, valamint a jólét és a szociális biztonság előmozdítása hazánkban. **A globális környezeti javak, mint például az éghajlat vagy a biológiai sokféleség védelmének biztosítása érdekében azonban a német, de a nemzetközi szabályozási keret alapvető továbbfejlesztésére is szükség van.***

Németország meg akarja változtatni a nemzetközi szabályozási keretet

Az első két mondat, amely a gazdaság szabadságáról és a működő versenyről szól, Ludwig Erhardtól származik, és kiállta az idő próbáját a Szövetségi Köztársaság megalapítása óta egészen az Energiewende-nek Angela Merkel általi bevezetéséig. Gazdaságunk addig mindenkor azokat a termékeket szállította, amelyeket a nemzetközi piac megkívánt.

Most a ZÖLDEK és a közlekedési lámpás partnereik meg akarják változtatni a nemzetközi szabályozási keretet anélkül, hogy a világ erre hajlandó vagy képes lenne, amint ezt a Sarm el-Sejkbben való napenergiahasznosítási próbálkozásuk megmutatta.

Hogyan fog egy olyan olajország, mint Szaúd-Arábia egyik napról a másikra kilépni az olajbiznizsből anélkül, hogy készen állnának alternatívák, amelyekkel az ország pénzhez juthat.

Hogyan kellene ezentúl egy olyan országnak, mint Kína, csaknem 1,5 milliárd lakossal megszabadulni a fosszilis tüzelőanyagoktól? Jelenleg a gazdaságuk modernizálása folyik, de az erőműpiacon még részben a hatvanas évek szintjén vannak, környezetszennyező széntüzelésű erőművekkel és a Krupptól köhögő gyerekekkel. Lépésről-lépésre változtatni akarnak ezen működő modellel: a szénről a gázra és az atomenergiára való átállással, de a beruházásokra a pénzt még elő kell teremteni. A ZÖLDEK ezzel azonban nem foglalkoznak, mint annyi mással, amiért a Sarm el-Sejkbben való szereplésük lényegében meghiúsult.

A nemzetközi közösségnek továbbra is fosszilis tüzelőanyagokat kell használnia, ha tovább akarja fejleszteni gazdaságát.

Egyéni mobilitás

A szerkezetileg gyenge afrikai, közel-keleti, ázsiai és Amerika nagy országai, Ausztrália és Új-Zéland rövid távon aligha lesznek képesek országszerte megújuló erőműveket és töltőhálózatokat telepíteni az e-autók számára, eltekintve a beruházási többletköltségektől és a megvásárlandó új járművektől. 2022-ben világszerte 2170 millió autót használnak majd, ebből 27,92 millió (vagyis 1,3%) elektromos autó lesz. Mármint a víziók szerint.

A hatalmas mobilitási igények kielégítése érdekében évente átlagosan 60 millió személygépkocsit és 20 millió teherautót gyártanak világszerte. 2016-ban Németországban 5,75 millió autót gyártottak. Noha a vásárlókat nyugtalanította a dízelcsalás miatti zaj, 2022-ben azonban még mindig 3,43 millió volt a gyártott autók száma, ami 40%-os visszaesést jelent.

A Németországban gyártott teherautók soha nem voltak különösebben képviselve a világpiacon. 2016-ban 0,167 millió, 2022-ben pedig 0,19 milliót gyártottak, ami a világpiac kevesebb mint 0,1%-át jelenti.

Igen, megtörtént a dízel csalás. Autóként 1000 eurós gyártási költséget próbáltak megtakarítani a külföldi versenytársakhoz képest, dupla katalizátor és karbamid befecskendezés nélkül. De az Euro IV-es autó károsanyag-kibocsátási mérlege már akkor is lenyűgöző volt, ezért 2004-ben egy Euro IV-es dízel három évre mentesült a gépjárműadó alól. A további csökkentési szakaszok egészen az Euro 6b-ig csak az EU csökkentési örületének köszönhetőek, a mottó szerint: „Lehet még egy kicsit szigorítani a határértékeket!” Ennyi fejlesztési örület mellett most még a fizika törvényeit is sértik az úgynevezett termikus ablak (a motor felmelegedésekor, a hideg, még nem működő katalizátor miatt a kipufogógáz-tisztító rendszer kikapcsolásának) betiltásával!

A CO₂-adóval és a fosszilis tüzelőanyaggal működő belsőégésű motorok 2035-ös betiltására vonatkozó döntéssel együtt, németországi autóiparunk óriási problémával néz szembe:

Autóiparunk a magas költségek és a törvényi korlátozások miatt már nem versenyképes a világpiacon!

Német deindusztrializáció?

A Bergstrasse Akadémia statisztikái (<https://www.akademie-bergstrasse.de/deindustrialisation>) rengeteg új csődöt sorol fel tavaly óta, különösen az autóiipari beszállítói, acél- és öntődei iparban, mindazon termelőket, akiket különösen érint a CO₂-adó, a megnövekedett energiaköltségek és a gyártott autók számának csökkenése. Gondoljunk az alkatrészgyártásra: egy belső égésű motorral szerelt autónak kb. 2000 alkatrésze van a hajtásláncban (motor, váltó, kipufogórendszer, üzemanyag-ellátás), az elektromos autóknál az alkatrészek száma kb. 120.

A szakszervezetek bűnrészessége a deindusztrializációban

A szakszervezetek szerepe több, mint érdekes. A munkahelyek megőrzését követelik, de azzal vádolnak olyan cégeket, mint a *Continental*, a *Schaeffler*, a *Mahle*, a *Kolbenschmidt* stb., amelyek jelentősen hozzájárultak ahhoz, hogy a világpiacot csúcstechnológiás belsőégésű motoros autókkal látják el, hogy időben nem gondoskodtak arról, hogy „környezetbarát” termékeket gyártsanak. Még iránymutatásokat is kidolgoznak a szövetségi kormánnyal (BUND-al) a gazdaság átstrukturálására vonatkozóan:

Az IG Metall és a BUND elnöke a füzet előszavában többek között ezt írja (idézet):

.... A BUND és az IG Metall együtt áll ki a társadalmi-ökológiai fordulat mellett. Egyetértünk abban, hogy gyors és természetbarát energetikai átmenetre és gyors mobilitási átmenetre van szükség, a munkavállalók számára világos perspektívákkal. És osztjuk azt a jövőképet, hogy a jövőben minden ember számára elérhető lesz a vonzó, éghajlatbarát és megfizethető mobilitás. Az IG Metall és a BUND forgatókönyv-folyamatában egy csoport a 2021-es év folyamán elindult, hogy megrajzolja a mobilitási ágazat 2030-as jövőképét. Különböző jövőképeket vázolt fel, perspektívákat elemezett, és ötleteket dolgozott ki a mobilitási átmenet alakítására. Ennek alapján a BUND és az IG Metall a 2021-es koalíciós tárgyalások során közösen pozicionálta magát. A 2022 februárjában tartott záró munkaértekezleten a csoport kialakította a kívánatos jövőképet. Mert az igazságos átmenetet a környezetkímélő mobilitásgazdaság felé csak demokratikus együttműködésben lehet alakítani... (idézet vége)

Az ilyen, a közlekedési lámpakoalícióval összehangolt intézkedések hatása végül is ugyanaz, mint a szocialista tervgazdaságban: a szakszervezet, amely azért jött létre, hogy a munkavállalók jogos érdekeit képviselje a munkáltatóval szemben, meghatározza, hogy mit lehet termelni, és aztán meglepődik, hogy a cégek bezárnak, mert az új termékeket nehéz vagy lehetetlen eladni.

Ha ez így folytatódik az egész Európára kiterjedő, eladósodott költség- és értékesítési problémákkal, akkor az összes autógyártó külföldre vándorol, a beszállítók pedig tönkremennek, mert a mi magas béreink miatt túl magasak a költségek. Márpedig ez nemzetgazdaságunk lényeges része, ahogy a Szövetségi Statisztikai Hivatal írta 2022. 02. 24-én (idézet):

A személygépkocsi- és kapcsolódó motorgyártó ágazat 60 vállalata 2021-ben 295,6 milliárd eurós forgalmat bonyolított le. Ez a teljes ipari forgalom 16,1 %-a. Az előző évhez (274,4 milliárd euró) képest ez 7,7 %-os növekedést jelent. A forgalom azonban 6,9 %-kal elmaradt a 2019-es válság előtti szinthez képest, amikor 317,5 milliárd eurót tett ki. (idézet vége).

Másrészt egyre több járművet gyártanak külföldön, német gyártók is. Ez profitot hoz a cégeknek, de nem segíti a nemzetgazdaságunkat, amely a németországi munkahelyektől és az itteni exporttól függ. A német gyártók 2020-ban például már 9,8 millió személyautót gyártottak külföldön, szemben az itthoni 3,5 millióval. Ez nem marad következmények nélkül a munkaerőpiacra nézve.

Összefoglaló

A német ipar egésze csak akkor maradhat fenn, ha továbbra is olyan termékeket állít elő, amelyeket a világpiac igényel, és amelyeket a magas előállítási költségek ellenére is el lehet ott adni, egyedi kínálati tulajdonságuk miatt.

Németország, amelynek mindössze 85 millió lakosa van a világ nyolcmilliárd lakosával szemben nem képzelheti el, hogy megváltoztathatja a nemzetközi szabályozási kereteket, ha a többiek ezt gazdaságilag nem tudják megtenni. A világ addig fogja használni a fosszilis energiákat, amíg azokhoz olcsón hozzá lehet jutni. Ezt bizonyítja a fosszilis energiák domináns globális fogyasztása, amely még mindig folyamatosan növekszik. Csak a Németországba való szállítások csökkentek most az oroszországi embargós politika miatt, ami viszont a többi importáló ország számára az árak csökkenését eredményezte.

Ludwig Erhard mindenkinek jólétet hozott, a zöld gazdaság viszont egy dolgot produkál egyre gyorsulva: szegénységet mindenki számára!

De van egy vigasz: ez tökéletesen igazságos! Pontosabban mindenkire érvényes, habár a szegényebb társadalmi rétegeket érzékenyebben érinti.

Klaus Hellmuth Richardt szerző [könyveiben azt javasolja, hogy](#) csak akkor vezessenek be változtatásokat a gazdaságban, ha azok megvalósíthatóak és gazdaságosak. Az 1,8%-os CO2 kibocsátási arányunkkal a magunk útját jární káros a gazdaságunkra nézve, és nincs hatással a globális éghajlatra sem.

A szerző könyveinek a címe:

Hogy a lámpák továbbra is világítsanak. Egy professzionális energia- és közlekedési fordulatért

ZÖLD NÉPGAZDASÁG

* * *

Németországban **mindent felülír a klímavédelem**, pontosabba annak a politikai szintre emelt ideológiája. Olyan erősen uralja az egész társadalmat, hogy még a szakszervezetek és a nagy, akár érintett cégek is a hatalom által elvárt szöveget fűjják, amint a cikkből kiderül. A médiumokról nem is beszélve. Ez most különösen érvényesül az új közlekedési lámpás kormány idején, a megvalósíthatatlan céljai miatt, De egyre jobban felszínre bukkannak a zöld politika rendkívül káros gazdasági következményei is. A szerző számszerű adatokkal mutatja be az autóiparban bekövetkezett deindusztrializációs folyamatot. Ez természetesen más területeken is megfigyelhető. Az orosz-ukrán háború kirobbanása utáni szankciós és háborúpárti politika rendkívül felgyorsítja a folyamatokat.

Hogy a jelenlegi kormány mennyire külső nyomás alatt „kormányoz”, megmutatkozik az Északi Áramlat I. és II. gázvezetékek felrobbantása kapcsán tapasztalható sunyi magatartásában. (Vajon ki fogja megtéríteni az érintett cégek és bankok hatalmas veszteségeit?) De ugyanez tapasztalható az Oroszország elleni embargós politikájában és a

fegyverszállítások területén is. A német Leopard-tankok már ott robognak Ukrajna területén. Németország lassan elveszíti az arcát. Kancellárja kénytelen beugrani a bíróságra, amíg egyes EU-s politikai társai már rács mögött csücsülnek. Tisztelet a kivételnek: sok közülük a csaló, a korrupt, a tudatlan és felkészületlen, a lusta és szolgalelkű. **Röviden: alkalmatlanok Európa vezetésére.** Ezért el kell távolítani őket, mert lemondani nem fognak.

Közeledik viszont a választás. Kedves európai választópolgárok! Íme egy nemes és szükségszerű feladat. Mindannyiunk érdekében.

Végül visszatérek még a bevezető fényképhez, amelyen Konrad Adenauer háború utáni kancellár és Ludwig Erhard gazdasági miniszter látható. Utóbbi „a német gazdasági csoda atyja”-ként emlegetik. Valóban csodát alkottak, megteremtették a szociális piacgazdaság alapjait.

A mostani Németország egyidejűleg három súlyosan elhibázott politikai gödörben vergődik. Ezek: a migránspolitika, a közös klíma- és energiapolitika, és ráadásul az ukrain háborúval kapcsolatos háborúpárti szankciós és fegyverszállítási politika. A háromból egy is elegendő lenne, hogy Németországot lekényszerítse a szociális piacgazdaság útjáról. Konrad Adenauer és Ludwig Erhard forog a sírjában. Hátha még megpillanthatnák az utódaikat: Olaf Scholz jelenlegi kancellárt és Robert Habeck gazdasági minisztert. Az említett alkalmatlanság az esetükben egyértelműen megállapítható. Az egyiket kirendelik Washingtonba eligazításra, a másikat meg egyszerűen ZÖLD, elszakadva a realitástól. Ők biztosan nem fogják kivezetni Németországot az egyre mélyülő gödörből.

Az említett elhibázott politikák minden hátrányos következményét a német állampolgárok viselik. Kialakulóban a félelem a jövőtől. Egyre többen vásárolnak házi mikroerőművet, benzin- vagy dízelmotoros áramtermelő aggregátort.

(Petz Ernő, 2023. 03. 08.)

Utószóként

Tudom, sokan nem szeretik a hosszú írásokat, mégis le kell írnom, hiszen mostanság minden összefügg az Ukrajnában folyó háborúval.

Plusz egy idézet (Patrick J. Buchanannak e honlapon már többször hivatkozott könyvéből.)

1940. május 23-án Churchill miniszterelnökként elmondott első alsóházi beszédében kijelentette: „Azt kérdezik mi a célunk. Egy szóban felelhetek: győzelem. Győzelem mindenáron.” Churchill hű maradt a szavához. Dunkerque-nál ő volt az az egyedüli, aki nem volt hajlandó megfontolni semmilyen megegyezést a háború befejezése érdekében. Ő volt az, aki elutasította Hitler békeajánlatát 1940 júliusában. Churchill szerint 1937. május 21-én a német követségen ő figyelmeztette Ribbentropot: „Ne becsülje le Angliát. Anglia nagyon ügyes. Ha önök egy új nagy háborúba kényszerítenek minket, Anglia az egész világot önök ellen fogja mozgósítani, mint a legutóbbi alkalommal.” Churchill beváltotta fenyegetését, kintartott, amíg az amerikaiak segítségül nem jöttek. De ez azt jelentette, hogy a háború Dunkerque után még öt évig tartott, és egész Európa porrá és hamuvá vált.

Ada Clark tory történész 1993-ban ezt írta: „A régi társadalmi rendnek mindörökre vége. A Nemzetközösség országai azt látták, hogy bizalmukat elárulták és katonáik elpusztultak.”

Keserűen tragikus kockajáték, vagy inkább puzzle most az egyre eszkalálódó ukrajnai háború idején. Vajon ki a mostani „Anglia” és ki a mostani „Churchill”, aki mindenáron győzni akar? Kik tartoznak a „Nemzetközösséghez”, amelyek végül elvesztik a bizalmukat, és még mi minden válhat pórrá és hamuvá? És kiket lehet majd még mozgósítania a háborúba való bekapcsolódáshoz és ki ellen? És kiknek a katonái pusztulnak még el napról-napra? Kérdések-kérdések. Válaszok?

Háborúpártiak! Nektek ez játék? Nem tanultatok a két világégésből? Mert eljön a számadás ideje. Aljas szándékkal megkötöttétek a Minszki Egyezményt. Ha végrehajtottátok volna, akkor ma már békében egymás mellett élhetnének az ukránok és a teljes autonómiával rendelkező orosznyelvű, nem másodrendű állampolgárok. Orosz iskoláik lehetnének, a magyaroknak magyar iskoláik. De nem! Ti a besompolygó szirénhangoknak hittetek: elkergetjük a kormányokat és az államfőket és demokráciát exportálunk nektek. Forradalommal és puccsal egybekötve. Ezt mi jól tudjuk csinálni, már sok helyen kipróbáltuk. Azt elhallgattátok, hogy ezeknek mi lett a következménye mindenütt. Halottak, káosz, por és hamu.

Már egyszer e honlapon feltettem a kérdést: a háborúpártiakból ki mer majd szembenézni a háborús árvákkal, az özvegyekkel, az édesanyákkal és édesapákkal, a testvérekkel, a rokonokkal és a barátokkal, a hazájukat elvesztő, menekülésre kényszerülő családokkal? Mert ők vádolni fognak addig, amig élnek.

Ajándék tankokkal nem lehet békét kötni! Ha meg nem akartok békét e világon, sírokat a kutyák fogják levizelni.

(Petz Ernő, 2023. 04. 12.)

Ja, ma van a nyugdíjak érkezésének napja. Jelentős részét elviszik a rezsi költségek és az áremelkedések. A TI HÁBORÚTOK miatt.